

PAPER DETAILS

TITLE: ????? ?? ?????? ??????????

AUTHORS: Krekar Aziz

PAGES: 167-190

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/4305614>

هوجره له ناوچهى خوشناوهتى

The Madrasas of The Khoshnawati Region

Krekar AZİZ

Krekar AZİZ | 0009-0002-4772-6880 | krekarazzez@gmail.com
Salahadin University /Arbil

Citation:

Aziz, K. (2024). The Madrasas of The Khoshnaw Tribes. *Nubihar Akademi* 22, 167-192.
DOI: 10.55253/2024.nubihar.1571408

Article Type	Research Article
Submission Date	21.10.2024
Acceptance Date	21.12.2024
Publication Date	31.12.2024
Peer-Review	Double anonymized - Two External
Ethical Statement	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
Plagiarism Checks	Yes – iThenticate
Conflicts of Interest	There is no conflict of interest between the author and any parties in the article.
Complaints	The author(s) has no conflict of interest to declare.
Grant Support	The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.
Copyright & License	Authors publishing in the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0 .

Puxte

خوشناو ھۆزیکى گھورە و ناودار و ناسراوى كۆمەلگەى كوردەوارىيە، بەشىكى زۆرى ئەم ھۆزە لە پارىزگای ھەولير، بەشىكىشى لە پارىزگای سلىمانى لە قەزای رانیە لە ناحیەکانى بێتواتە و سەروچاوە نیشتهجین رۆل و پىگەپەكى گرنگیان ھەيە، لە چەند دۆل پىكدىت ئەوانیش (ھەوزى بېتواتە، دۆلى باليسان، دۆلى مەلەكان، دۆلە گۆران، دۆلى بەرمەكە، دۆلى ماوەران، دۆلى كۆرى، دۆلى قەلاسج).

مێژووى حوجرە و خزمەتکردنیان لە ناوچەى خوشناوئەى بۆ سەردەمىكى دوور و درێژ ماوە تاوەكو ئىستاش بوونيان ماوە، لەگەڵ بۆلەبوونەى ناينى نىسلام لە ناوچەى خوشناوئەى لە ھەر گوند و ئاوەدانىەك مەگموت بنیاتنرا، لەناو ھەر مەگموتىكىش حوجرەيەك بوونى ھەبوو، لەو حوجرانە زانستە شەرى و عەقلىەكان دەخویندیان، ئەم حوجرانە رۆلىكى ديار و بەرچاويان لە پىگەيانندى ھەزاران زانا لە ناوچەكە ھەبوو، دواتر ئەم زانایانە لەناوچەكانى كوردستان و عىراق بۆلەبوونە، توانیان رۆلىكى باش بۆ بۆلەکردنەى زانست و زانیارى بگێین.

ئەوشمان لە ياد نەچىت خەلكى كوردستان لە رووى ماددى و مروىي ھەمىشە ھاوكارى مەگموت و حوجرەكان بوون پىداويستى و كەموكورىەكانیان پىكردۆتە، بۆيە ئەم حوجرانە بىوونە مايەى پاراستن و بۆلەکردنەى زانست و زانیارى، تەنانت لە زۆربەى گوندەكان تاوەكو ئىستا زوى و باخچەى وەفكراو لە گوند و شارەكان ماون داھاتەكەیان بۆ خزمەتکردنى حوجرە و فەقىيەكان خەرج دەكرىت.

Peyvên Sereke

قوناغەكانى، خوشناو ھۆزى مێژووى، حوجرەكان، خوشناو ھۆزى، خوشناو، نىسلام، نىسلام مێژووى، زاناکان ژياننامەى زانایان پەرتووکی، حوجرە خویندنى

Abstract

The Khoshnaw tribe is one of the most prominent and influential in Kurdish society, with the majority of its members residing in the Erbil province. A portion of the tribe also lives in the Betwata and Sarwchawa districts in Ranya, Sulaimani province. The Khoshnaw tribe holds a notable role and position in the region.

The tribe's territory spans several significant valleys, including Betwata Basin, Balisan Valley, Malakan Valley, Goran Valley, Baraka Valley, Mawran Valley, Kore Valley, and Qalasnj Valley. The history of madrasas and their contributions in the Khoshnawti area extends back centuries. With the spread of Islam in the region, mosques were built in every village and settlement. Each mosque housed a madrasa (religious school), playing a crucial role in educating thousands of scholars who later spread across Kurdistan and Iraq, greatly contributing to the spread of knowledge.

It is important to recognize the Kurdish people's continuous support for these madrasas, both in material resources and manpower. As a result, the madrasas became vital institutions for preserving and disseminating knowledge and information. In many villages, endowment lands and gardens were established to financially support the madrasas and religious scholars. The income from these lands continues to be used for maintaining and servicing the madrasas, symbolizing the enduring connection between the community and these religious and educational institutions.

Keywords

Khoshnaw, Islam, Madrasa, Religious schools, Khoshnaw tribes, The stages of Madrasa, The four stages of Madrasa, Islamic history, Khoshnaw history, The books of the Ulama, The biographies of the Ulama, Islamic scholars

دهستېك

میژووی قوتابخانه‌ی نیسلا می

دهكریت میژووی قوتابخانه‌ی نیسلا می بهیڼی همدېك سمرچاوه بۆ سمرمتای دابه‌زینی سروش (وحی) بۆ پیغمبر (د.خ) دهگړیتوه، چونكه له ئه‌و سمرده‌مه‌دا مالی (ئهرقه‌می كوری ئهرقه‌م) هه‌بوو ټییدا پیغمبر (د.خ) ئه‌و ژماره‌ كه‌مه‌ی خه‌لكی كۆده‌كرده‌وه كه‌ بروایان پنی هینا بوو تاوه‌كو پهمی نیسلا میان بۆ روون بكتاوه‌ پاشان مزگه‌وتی (قبا‌ء) دامه‌زراو له‌وئ مووسلمانان راستوخو له‌ پیغمبره‌كه‌یانوه‌ فیری ده‌ستوورمكانی ناینی نیسلا می ده‌بوون كه‌ پش‌تی به‌ قورئان و‌ك كټیپكی ناسمانی ده‌به‌ست، هه‌روه‌ها (نیمام همد بن سحنون) باسی ئه‌وه‌ی كرده‌وه‌ له‌سهرده‌می خه‌لیفه‌كانی راش‌دیندا همدېك قوتابخانه (كتاتیب) بۆ له‌به‌ركردنی قورئان و‌ فیزیوونی زانسته‌كان هه‌بوون له‌ شاری مه‌دینه‌ش قوتابخانه‌یه‌كه‌ به‌ناوی (دار القرآن) بۆ له‌به‌ركردنی نایته‌كان هه‌بووه‌ له‌ دوا‌ی ده‌ستپكردنی فتوحاتی نیسلا میش كه‌تاتیبه‌كان زیاتر دیار و‌ فراوان بوون و‌ چه‌ند قوتابخانه‌یه‌كه‌ له‌ شارمكانی (بصره و‌ كوفه و‌ فسطاط و‌ قه‌یرهان) كرانوه‌ له‌ سه‌ده‌ی سیه‌م و‌ چوارمه‌ی كۆچیدا گه‌شته‌ لوتكه‌ له‌ سهرده‌می عباسیه‌كانیشدا بایه‌خكی زۆر به‌خویندن دراو چه‌ند مزگه‌وتك دامه‌زراو كه‌ هاوكات قوتابخانه‌ش بوون له‌وانه‌ مزگه‌وتی المنصور له‌ شاری بغداد و‌ چه‌ند مزگه‌وتكی دیکه‌ی هاوشیوه‌ له‌ شارمكانی كوفه و‌ بصره له‌ناو ئه‌و مزگه‌وتانه‌شدا بازنه‌ی زانسته‌ی هه‌بووه‌ كه‌ چه‌ندین زانسته‌ی نایینی و‌ زمانه‌وانی و‌ گه‌ردووناسی و‌ بیرکاری و‌ پزیشکی هتد خوینراوه (سالار تاوگوزی، میژووی حوجره).

1. حوجره‌ی كوردی

دوا‌ی بلبوونه‌وه‌ی ناینی نیسلا می له‌ كوردستان ریزه‌یه‌كی زۆری خه‌لكی كوردستان بوونه‌ موسلمان و‌ په‌یرموی ئه‌م ناینه‌ نوییه‌یان كرد، له‌ ناینی نیسلا‌مه‌دا مزگه‌وت شوینی خوداپه‌رستی و‌ كۆر و‌ كۆبوونه‌وه‌ی موسلمانانه‌ و‌ مه‌لبه‌ندی رۆشنیبری و‌ زانسته‌ش بوو تا ئه‌وكاته‌ی قوتابخانه‌ له‌ جیهانی نیسلا می دروستكران، ئه‌و قوتابخانه‌ش رۆلێكی گرنگیان هه‌بوو له‌ بلبوونه‌وه‌ی خویندن و‌ خوینده‌واری و‌ پێگه‌یانندی زانایان بۆ خزمه‌ت‌كردنی شه‌ریعت و‌ زانسته‌ بۆیه‌ مزگه‌وت له‌پال ئه‌وه‌ی شوینك بوو بۆ خوداپه‌رستی ببووه‌ شوینی خویندن و‌ فیركردنیش (همد زکی، الحاله‌ العلمیه، ص566)، به‌تتیبه‌ربوونی كاتیش به‌هوی زۆربوونی نوێز خوینان و‌ په‌یدا‌بوونی ده‌نگه‌ ده‌نگ و‌ ژاوه‌ژاو قوتابی و‌ فه‌قیكان نه‌یاند‌ه‌توانی له‌ناو مزگه‌وت بخوینن بۆیه‌ له‌ هه‌ر گوند و‌ شاریك له‌ ته‌نیش‌ت یاخود له‌ناو مزگه‌وت (حوجره) دروستكرا كه‌ بریتی بوو له‌ ژووریک یاخود چه‌ند ژووریک و‌ هه‌یوانیک بۆ فه‌قیكان دروست ده‌كران تاوه‌كو ټییدا بژین ماموستای مزگه‌وتیش له‌پال پش نوێزی و‌ وتار خویندنه‌وه‌ وانه‌ی به‌ فه‌قیه‌كان ده‌وت ته‌مه‌نی فه‌قیش دیاریكراو نه‌بوو زیاتر له‌ ته‌مه‌نی (8 - 12) سا‌لی ده‌مخرانه‌ به‌ر خویندن گرنگترین ئه‌و زانسته‌یه‌ی فه‌قی له‌ سهرمتای خویندنه‌وه‌ تاوه‌كو ده‌رچونی ده‌یخویند بریتی بوو له‌ قورئانی پیرۆز و‌ فه‌رموده‌ و‌ زانسته‌ شه‌رعی و‌ دینی و‌ عه‌ق‌لیه‌كان له‌گه‌ل فیزیوونی نووسین و‌ خویندن و‌ خه‌ت خو‌شی، فه‌قی به‌چه‌ند قوناغیک ټی‌ده‌په‌ری تاوه‌كو نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی و‌ مه‌ده‌گرت قوناغه‌كان بریتین له‌:

1. سپاره

بریتی بوو له ورمقهیهک ماموستایهکی ناینی بهختهکی خوش و گهوره له ورمقهیهکی دهنوسی و دهیدایه ئه منداڵه که سههتهای خویندنی بوو، پسته ئهجهیهکانی زمانی عمرمی لئ نوسرابوو، دواى تهواکردنی سپاره دمچوو سهه خویندنی قورئانی پیرۆز دواتر مهج بوو ئه پرتووکانه تهواو بکات (کتیپی عقیدهی کوردی، مهولودنامهی کوردی، ئهممهیه، گولستانی حافزی شیرازی، له هندیک ناوچیش پهنی عتار له نوسراوی خواجه حافظ بوو دهخویندرا)، دواى تهواکردنی قوناغی یهکه و مهکو نه بریتی خویندنی حوجهه فقهی به نامه ماموستای یهکه می روی له مهدهسهیهکی دیکه دهکرد، ئهگهر ئهوانیش جیگهیان ههجوایه لهو وهردهگیرا، شیوهی نووسینی نامه ماموستاکانیش بهم جوهره بوو:

بۆ بهرێز ماموستا مهلا.....

پاش دوعا و سهلام ئهم فقهیه لای من کتیب و بابتهکانی پلهی یهکه می تهواوکرد، تکام وایه ئهگهر جیگاتان ههیه لای خوتان به سوختهی وهری گرن..... ئیمزا مهلا.....

2. سوخته

ئهو کهسی دهبوو سوخته فیزی گرتنی پینوس (قلم) و نووسینی ئهلف و بی دهکرا لهگهڵ نووسینی پستهکان به لیکدراوی، ههروهها فیزیبون لهسهه رینوسی وشهکان، سوخته خانهکان له لایهن فقهیهکی بهرتر له خویندن بهریو دهبردرا که پتی دهوترا (موستهعید)، له قوناغی (سوختهی) لهم پرتووکانه دهستی پیدهکرد کتیبی (عوامل جرجانی، سعادهی گهوره، سعادهی بچووک، انموذج، مغنی المحتاج، اظهار مهلا حهسه، مراح الارواح، مقصود، بناء، اظهار البرکوی، منوب، فعل سعاده، الصمدیه، تصریف مهلا عهلی، قزلجی، قهره داغی، الاستعارة، الوضع) فقهی له سوختهی بهردهوام دهبوو تاوهکو دهگهیشه کتیبی (جامی).

3. موستهعید

ئهو فقهیه بوو که نیوهی ریگای خویندنی بریوو دهیتوانی کتیبهکانی سههتهای خویندن به فقهیهکان بلێتهوه هه به موستهعیدیش دهوترا (متعلق) که له کتیبی (جامی) دهستی پیدهکرد کتیبی (الفار، قول احمد، عبدالله یزدی، شرح الشمسیه و مغنی الطلاب، السیوطی ابو طالب، الشافیه وسلم المنطق) فقهی تاوهکو کتیبی (الشمسیه) تهواو دهکرد هه به ناسکه موستهعید دادهنرا.

(مستعدی تهواو) یش ئهوهیه گهیشتهیه دوا مادهی خویندن یاخود نزیککی دوا مادهی خویندن بووبیتهوه که بهرامبهه دوا قوناغی زانکویه کتیبه خویندراوهکانی ئهم قوناغه (انوار مهن، نیمام شافعی، شرح المنهج، فقهی نیمام شافعی، البیضاوی تهفسیری قورئان، بوخاری شهرحی فهرمودهکانی پیغمههه (د.خ)، ابن حجر فقهه، الفرائض لهبارهی دابهشکردنی میراتهوه، گلنبووی ئاداب، رساله الحنفی، المنبهه، قوشجی لهبارهی الوضع، عصام الدین لهبارهی بیان، کمال الدین لهبارهی صرف، اشتاق، اعلال، سید عبدالله، ارشاد العباد الی سبیل الرشاد، ریاض الصالحین، مناهج الطالبین، فتح المعین).

4. قوناغی دوا مادهمکان

به دوا قوناغی خوښندنی حوڤره دیت بو تمواوکردنی قوناغه که پښوېست بوو پهرتوکهکانی (شرح الشمسية لمگمل پراوتیزمهکی، گلنبووی برهان، شرح العقائد، میرات، جلال الدین الدوانی، المطول، جمع الجوامع، القاضي مع تعلیقات لاری، تهذیب الکلام، التشریح، شرح الجعینی، خلاصه الحساب، الاسطرلاب، ربح المجیب والمقنطر، الأشکال التأسيس، شرح المطالع، شرح الواقف، شرح المقاصد، شرح الطوالع، تلویح، مختصر المنتهی).

بو ئهوهی ببووايه ماموستای دوازده عیلم دهبوو زانستهکانی (النحو، الصرف، البلاغه به همرسی بهشهکهیهوه، الفقه، اصول الفقه، المنطق، الاداب، الکلام، الفلسفه، الهیئه والفلک، الرياضیات والهندسة، فقه اللغة) بخوښی همر یهکټیک لهو زانستنه چهند کټیټیک لهخو دمگرتیت بو نمونه کټیټی زانستی الصرف سئ کټیټی تڼدا دمخوښندرتیت وهکو (تصرف الزجانی، الشافیه، تصرف الملا علی الاشنوی) دواتریش فقهیهکان له ناهنگیدا نیجازهی مهلايمټیان پښدمدرا واته دهبوونه مهلاي تمواو.

ژيانی فقهیهکانیش له شار و لادئ لسمسر (راتبانه) و نهو زمکات و سهرفترمیه بوو که خهټکی پښی دمدان بویه له شعریکدا ژيانی فقهیټی بهجووانی رهنګیداومتهوه:

(ژيانی فقهیهکان له گوند)

کاکه ژيانی فقهی لو گوندان

نهوا لوت دهلیم بین زیاد و نوقسان

ژيانی روژیان لسمسر راتبه بوو

نهوها مشوره ناوی لښندرابوو.....

مهی گهلمک چاک پټم بکه بروا

تا عومری بیست سأل (خوښندنیان) دمکرد

ئوهی پښوېست بوو تمواویان دمکرد

زور چاک فیردهبوون ئی دوازده عیلمان

دههات میعادی بروانامه دانیان

(فاخر ئاودملی، رولی زانایانی هولیر، 19 – 27).

گوتراوه: (بو دمرس خوښندن هاوینان (شنو)، وه زستانان (کو).) هاوینان فقهی گهرمټی - بهعنی دهشتی دزمیان - وه (کو) یه، بهزوری دمچونه (خوښناومتی)، لېمر فینکی و ناو دمر او و حواندنهوه و میوهی زهریف و مهلاي چاک (طاهر احمد، میژووی کوپه، ب1، لا177).

فقهیهکان ژیانان لسمسر راتبه و دهقنه بوو، دهقنه لهناو کوردمواری ولآتی سوران بهکاردیت بو ئه

شوینه‌ی ئه‌رز که‌وا سه‌ره‌که‌ی توندی، به‌لام بنی شلی و که ئاده‌میزاد یاخو و لاخ پنی له‌سه‌ر دانا و قاچی بچینه‌ خوارن و شتال بی تیدا. ئه‌م شته به‌زور له‌ کژی زستان و له‌ به‌هار روئدا له‌ناو زه‌وی و زار که سالیکی به‌بارانی، یاخود ئه‌رز که‌که زه‌مه‌کاوی بیته و شلی.

ده‌قنه له‌ناو فه‌قییه‌کانیش به‌کارده‌هات به‌تابیته له‌ دێیه‌ی فه‌قی زور بیته و نانی راتبه به‌شی نه‌کات و بچه دێیه‌کی تری نزیک راتبه و نانی لێ کۆبکه‌مه‌وه. یاخو له‌ کۆیستان زستان له‌به‌ر به‌فر و سه‌ختی راتبه زه‌مه‌مه‌ت بوو ئینجا له‌ سه‌ری زستان له‌ دێیه‌که تفاق و شتیان کۆده‌که‌ده‌وه بۆ ئه‌م زستان و سه‌ختی یه به‌ خۆیان چیشته و شته دروست بکه‌ن له‌ناو گوند نه‌گه‌ڕین ده‌قه‌ش دوو جو‌ر بوو:

1. ده‌قنه‌ی داخیلی (ناومه‌خو): له‌ دێیه‌ک یاخود له‌ شارێک ده‌قنه (راتبه) یان وه‌رده‌گرت.

2. ده‌قنه‌ی خاریجی (ده‌ره‌کی): فه‌قی ده‌چوونه دێیه‌کی تر نانیان کۆده‌که‌ده‌وه جگه له‌ دێیه‌که‌ی خۆیان، (مه‌لا محمه‌د عه‌لیاوهمی) ده‌لێت: من خۆم له‌ سالی (1356ک/ 1937ز) گوندی قه‌لاسنجی ژورو ده‌قنه‌ی گوندی قه‌لاسنجی ژیریان ده‌کرد، له‌ سالی (1355ک/ 1936ز) له‌ گوندی (قه‌لاسنج) ده‌خویند فه‌قی رۆژانه نان و که‌رتێکی به‌رده‌که‌وت، راتبه‌ی هه‌ر دوو قه‌لاسنجمان ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ سه‌رده‌می گرانی گه‌وره له‌ سالی (1337ک/ 1917ز) فه‌قی رۆژی که‌رت نه‌ نانیکی به‌رده‌که‌وت (مه‌لا محمّد عه‌لیاوهمی، ژیرانی فه‌قییاپه‌تی، لا48).

شیوازی پیدانی بروانامه له‌ حو‌ج‌ره‌کانی ناوچه‌ی خو‌شناو‌مه‌تی به‌ گشتی (گوندی هه‌رتهل) به‌تابیته‌ی به‌مه‌شێوه‌یه‌ بووه:

کاتێک فه‌قییه‌کان له‌ گوندی هه‌رتهل خو‌یندنی مه‌لایه‌تیان ته‌واوه‌که‌رد ئاده‌مه‌کاریه‌کی باش ده‌که‌را بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و فه‌قییاپه‌ته‌ بروانامه‌ی مه‌لایه‌تیان پێدێت، زۆربه‌ی ئیجازه‌ نامه‌کان له‌ وه‌رزێ پایزه‌ ئه‌نجام ده‌دران، چونکه‌ خه‌ڵکی ئیش و کاریان ته‌واو ده‌بوو بۆ ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌ خه‌ڵک ده‌ستی له‌ ئیش و کار هه‌له‌ده‌گرت و به‌شداری ئه‌م بۆنه‌یان ده‌کرد، بۆیه فه‌قییه‌کان ئاهه‌نگیان بۆ سازده‌که‌را، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته له‌لایه‌ن مامۆستای بروانامه‌ده‌ر چه‌ند که‌سێک ده‌نێدرانه‌ شاری کۆیه‌ یاخود هه‌ولێر بۆ ئه‌وه‌ی که‌لوپه‌لی پێویسته‌ بۆ ئه‌و بۆنه‌یه‌ بکه‌رن، که‌لوپه‌له‌کانیش بریتی بوون له‌ قوماشی رهن‌گاوه‌نگ و خواره‌مه‌نی زۆر که‌ل و په‌لی دیکه‌، کاتێک ئاده‌مه‌کاری بۆ ئه‌م بۆنه‌یه‌ ته‌واو ده‌بوو مامۆستای بروانامه‌ده‌ر بانگه‌ێشتنامه‌ی نوسراوی بۆ مه‌لا و فه‌قی و پیاو ماقولان و حو‌ج‌ره و گونده‌کانی ده‌روبه‌ری هه‌رتهل و گونده‌کانی دیکه‌ی خو‌شناو‌مه‌تی و هه‌ندیک له‌ ده‌قه‌ری دیکه‌ی کوردستان ده‌نارد، هه‌موو ئه‌مانه‌ ئاده‌ی ئه‌م بۆنه‌یه‌ ده‌بوو، خه‌ڵکی گوندی هه‌رتهلش خه‌ڵکیکی سه‌خی و ئانه‌ده‌ر و ئایه‌په‌روه‌ر بوون ئازایانه‌ ئازمۆی دابه‌سته و جوانیان ده‌کوشته‌وه له‌ زۆربه‌ی مالا‌نیش خواردن ئاده‌ ده‌که‌را، هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ شانۆگه‌ری پێشکه‌شه‌ ده‌که‌را که‌ دیمه‌نێکی جوانی ده‌به‌خشیه‌ ئه‌م بۆنه‌یه‌، هه‌روه‌ها فه‌قییه‌کان ده‌ست یان ده‌که‌رد به‌ هه‌له‌په‌رکه‌ی به‌تابیته‌ شای سه‌ پنی و چۆپه‌ی و ئایشۆکه‌ و شیخانی و سوسکه‌ی، هه‌ر جو‌رێک له‌و هه‌له‌په‌رکیانه‌ گۆرانی تابیته‌ به‌خۆی هه‌بوو، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ دوو فه‌قییه‌ی ده‌نگ خو‌ش ئاهه‌نگه‌که‌یان ده‌رازانه‌وه‌ فه‌قییه‌کان سه‌رودی تابیته‌ به‌خۆیان هه‌بوو بێجگه‌ له‌ خۆیان که‌س هاوبه‌شی وتنی ئه‌م سه‌روانه‌ی نه‌ده‌که‌رد.

تابلوپهکې دیکه‌ی جوانی هم بونه پېشکېش کردنی شانوگهری بوو بۆ ناماده‌بوون له‌لایمېن فقهیکانهمو، بهینې همدنیک له سهرچاومکان گوندی هسرتهل یه‌که‌م گوندی خوښناوهدتی بووه که له‌کاتی پېدانی نیجازه به فقهیان شانوگهریان نهمجامداه، شیوه‌ی شانوگهریه‌کېش به‌مشیویه بوو:

له رۆزی یه‌که‌می ناههنگه‌که همدنیک ته‌خت و کورسیان پیدادهمکرد همدنیک به‌رگی دوو لکیان ناماده ده‌کرد پاشان له کاغزی رهنگاورهنگ کلاو و فیس و شهبه‌یان درموسه ده‌کرد، ئینجا یه‌ک‌نیک له فقهیکان ده‌کرایه پاشا دوو و مزیریان بۆ دادنا و مزیری ده‌سته راست و مزیری ده‌سته چه‌پ، پاشا به‌رگی دوو لکی ده‌کرده به‌ری کلاوی ده‌خسته سهری دوو پاسه‌وانیان بۆ دادنا، پاشا نهمدبوو پېشکېش یاخود قسه‌بکات، پاشا نه‌گهر کاریکی هه‌بووایه به و مزیری ده‌سته راست ده‌گه‌باند که کاره‌کې بۆ جیه‌جی بکات، پاشان که چاپان بۆ ده‌هینا نیوه‌ی چاپه‌کې ده‌خواردوه دواتر جگهره‌ی قامیشیان بۆ ده‌هینا پاشا دوو سئ نفه‌س و قومی لئیدما فری دها، دواتر بنکه‌ی پۆلیسان دادنا کاتیک که‌س‌نیک تاوانبار ده‌کرا پاشا فه‌رمانی به‌مزیر ده‌کرد ئه‌میش فه‌رمانی به سهرۆکی پۆلیس ده‌کرد تاوانبار که سزا ده‌درا، تاوانه‌که دروست کرابوو بۆ نمونه دوو که‌س ده‌هاتنه لای قانیه‌قام ده‌یانگوت نه‌مرۆ (حاجی حه‌سه‌ن) نوێزی نیوه‌رۆی به کۆمه‌ل نه‌کردوه ئه‌مه‌ش ده‌کرا به‌تاوان و پاشا فه‌رمانی دها دوو که‌له‌ شه‌کری قه‌ندی و ه‌کو سزا لئ وهرگرن نه‌گهر نه‌یدا فری دهنه ناو کانیاوی مزگه‌وت! یان که‌س‌نیک به‌گالته ده‌چوو شه‌قیکی له کلاوی پاشا دها پۆلیسه‌کان به‌دوای ده‌که‌وتن و ده‌یانگرت و ده‌ست و پینان ده‌به‌ست و به‌داریک هه‌لپاندوه‌سی، بیان ده‌وت: نه‌گهر خۆت ده‌کریه‌وه به دوو قه‌نده شه‌کر باشه نه‌گهر نا له‌سهر داره‌که هه‌لت ده‌دینه خواره‌وه، ئه‌میش راسته‌خو خوی ده‌کریه‌وه به‌شیک له‌ قه‌نده شه‌کره‌یان بۆ فقهیه‌کان ده‌برد، به‌مشیویه شانوگهریه‌کی خۆش و سه‌رنج راکیش پېشکېش ده‌کراو داهاتیکی باشیش بۆ فقهیه‌کان کۆده‌کرایه‌وه، هه‌روه‌ها شانوگهری دیکه‌یان له‌سهر ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زار یاخود به‌رتیل و شانوگهری ناشه‌وانیان نهمجام دها (مه‌ریوان هه‌رتهل، میژووی زانیانی هه‌رتهل، لا لا 35 – 36).

2. مزگه‌وتی خوښناوهدتی

هه‌موو گوندیکی خوښناوهدتی هه‌ر له کۆنه‌وه مزگه‌وتیان هه‌بووه، (میرانی محمود به‌گ و بووک عه‌نبه‌ری) خیزانی له زۆربه‌ی گونده‌کان مزگه‌وت و حوجره‌یان بنیاتناوه، له کۆنترین و ناودارترین مزگه‌وته‌کانی خوښناوهدتی:

1. مزگه‌وتی شه‌قلاوه: به مزگه‌وتی گه‌وره ناوده‌بریت، هه‌مووی به به‌ردی مه‌رمه‌ر دروست کراوه، دواي نوژنه‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌که ده‌رگاکه‌یان خسته باکووری رۆژه‌لات و له‌سهر به‌ردیک ناوی (میرانی محمود به‌گ و بووک عه‌نبه‌ری) خیزانی نوسراوه، حوجره‌یه‌کی بۆ دروست کراوه، خانوه‌کی گه‌وره‌ی تیدا دروست کراوه که ئاوی کانی سه‌قاوی به‌ناو تیده‌په‌ریت، له سالی (1301ک/ 1881) دروستکراوه له سالی (1979) میری روخاندی جاريکی دیکه دروستی کرده‌وه، له ده‌روه‌ی مزگه‌وت گۆرستانی میرانی شه‌قلاوه‌ی لێیه که گۆری (میرانی محمود به‌گ و بووک عه‌نبه‌ری و میرانی مسته‌فا به‌گ و حه‌مه‌ده‌مین به‌گ و محمود به‌گی کوری میرانی بايز به‌گ و میرانی ره‌شید به‌گ و یحیی به‌گ و میرانی قادر به‌گ و عبدالرحمن به‌گی کوری قادر به‌گ و بووک حه‌لیمی خیزانی مسته‌فا به‌گی لێیه).

2. مزگه‌وتی گوندی به‌ره‌که 3- مزگه‌وتی گوندی ماوه‌ران 4- مزگه‌وتی گوندی ترگاره 5- مزگه‌وتی

سهرمتایې دمېنیزنه مهککه دواتر دېتمهوه سپساوه، به لām باوکی دووباره دمېنیزتمهوه مهککه بۆ ئهوهی باوکی لهو کیشه و بارودوخه حراپهی لهناوچهکه همیه بیپاریزیت له سالی (1831) لهکاتی شهر له سپساوه (مهلا عومهر بهگ) کوژرا مدرسهکهیان به پهرتووکخانهوه سووتاند زموى و زارهمکان کهوتنه بهردهستی دهلتمتی عوسمانی (ئهبویهکر ئهفندی) ئاگاداری ئهم بابهمته نهیوه دایکی و برا بچوکی بهلگهنامه گرنهکهانیان لهگهل خویان برده (نهرزهروم) دواى ماومیهک (ئهبویهکر) بۆ خویندن چووه ئهستهنبۆل و بغداد دواتر گهرايهوه سپساوه چوو هموو بهلگهنامهکانی کوکردهوه و موری به دهسهلانداریانی ناوچهکه کرد بۆ ئهوهی زموى و مدرسهکه وهرېگرېتمهوه، سهرمتا چووه دادگا له سپساوه زموى یهکانیان پېندهاوه وتیان ئهوه زموینه و هقه بویه چووه نهرزهرۆم سى مانگ مایهوه بووه ماموستای زانکو دواتر چووه ئهستهنبۆل لهو ماومیه بهریتانیا ئهفریقیای باشوری لهژیر دهستی هۆلندا دهرهینا ئهوه کوبلانهی بهریتانیا له ئهدهنوسپای هیناون زوربهیان موسلمانن نهوکاته (کهپ تاون) چل هزار کس بووه (15) هزارى موسلمان بووه که بهریتانیا باشوری ئهفریقیای گرت ئهوه موسلمانانهی هاتوونهمته ئهفریقا زمانیان گوراه نهوهی نوئ زمان و بیروبوچونیان گوراه بویه موسلمانهمکان داوایان کرد زانایهکیان بۆبینن بویه شازنی بهریتانیا له سهرمتایې سالی (1831) دواى له سولتانی عوسمانی کرد که زانایهک بنیزنه ئهفریقا له کوتایې سالی (1861) به (مهلا ئهبویهکر ئهفندی) یان وتوه بچېته باشوری ئهفریقا زور گهراون که زانایهکی بهناوبانگ ببینهموه، به لām نهیانئوانیوه تاومکو (ئهبویهکر ئهفندی) که زانایهکی زور شارمزا بووه له ههر چوار مزمهههکهی زانیوه بهتمنها نهیوه برازا کهی لهگهلې بووه بهناوې (لوتفی) دواى سى مانگ له (کیپ تاون) ویستویتمی بگرېتمهوه، به لām عوسمانیهکان نهیانپهشسته پنیان وتوه کارمکمت زور پیرۆزه نابیت بگرېتمهوه، که زانیویتمی ناتوانیت بگرېتمهوه ژنی هیناوه مندالیکې ههبووه دواتر لئی جیاواز بوتمهوه دواتر ژنیکې ئینگلیزی هیناوه چوار مندالی ههبووه پنیش مردنی ویستویتمی مندالهکانی بنیزتمهوه (ئهستهنبۆل) که زور بچووک بوونه، به لām کارمکیان بۆ نهکردوه له سالی (1880) (مهلا ئهبویهکر ئهفندی) کوچی دوایکردوه گهرمترین مندالی تمهنی (15) سال بووه کوړ و تاومکو ئیستا نهوهکانی له (کیپ تاون) ماونهمهوه (چاپنیکهمن لهگهل مجد زوربرى ئهفندی).

دووه: مدرسهی زیارتمی مهلازاده:

زیارتم گوندیکه له ناحیهی شهقلاوه له پاریزگای ههولیر گوندی (زیارتم) کوتا گوندی هوزی خوځښاوه له لای زنجیره چپای پیرمام که هاو سنووره لهگهل هوزمکانی (زراری، گهردی، میران بهگی) ههروه ها لهگهل گوندهکانی (سولی، سهرسول، ههرشهم، شینخان) هاوسنووره، (زیارتم جعفران)یشی پی دهلین، بههوزی ههبوونی گوری (جعفری کوری عبدالله کوری شهوان نهوهی نوبهسی جعفر کوری ابي طالب)، ئهم گونده ناسراوه به زانای گهوره و ناودار له مدرسهی زیارتم وانهمان وتوتمهوه لهو زانایانه (مهلا مصطفى الزیاری 1130-1198 ک/ 1717-1783 ز) بهمشیمیه باسی دهکن "؟"، کورمهکی (زانا عبدالرحیم زیارتمی) زانای سهردهمی خوی بهمشیمیه باسی دهکن "لهناو کوردان دهنگی دایهوه، چونکه دهریایهک بوو له زانست"، یهکنیک له قوتایهکانی (شیخ صبعه الله زیارتمی) یه لهسهردهمی (داود پاشا) والی (بغداد) چوته (بغداد) زانیاریان له بارهی زانستی دینی و تهفسیری قورئان لئ وهرگرتوه، ههروه ها (مجد زیارتمی) له سالی (1196 ک/ 1781 ز) کوچی دوایکردوه، (شیخ مجد کوری عبدالله زیارتمی) له

چوارم: مەدرەسەیی بالیسان:

بالیسان گوندیکە دەکەوتە ناوچهی خوشناویتی له پارێزگای هەولێر له کۆنەوه مەدرەسەیکەیی مەلەبەندیکە گرنکی زانستی و ئایینی بوو "زانا و مامۆستای گەورە لێ پێگەیشتو، لەوانە (شیخ الادیب مەلا عبدالله) و گەشتیارى ناودار (شیخ تەها کورێ یحیی بالیسانی) کە هەلساوه بەئەنجامدانی چەند گەشتیک بۆ وڵاتانی عێراق و شام و مصر و قیبرص و حیجاز باسی ئەر شوێنانەى کردووه کەپیدا رۆشتوووه بێرەمەری خۆی نوسیووتەوه، هەرۆهە لەنێوان سالیانی (1181 - 1203ک/ 1767 - 1788ز) زانستیکى زۆریان لێ وەرگرتووه، (شیخ تەها کورێ عەلى بالیسانی) له سالی (1344ک/ 1925ز) مردوو، یەکیکبووه له زاناکانی ئەم مەدرەسەیه کە زانایانی سەردەمی خۆی بەمشیتووه باسی دەکەن "یەکیکبووه له زانا دەگمەنەکانی سەردەمی خۆی، کەسێکی خوداپەرست و پیاوچاک و لەرووی ماددی دەست کورت بووه سەرەرای ئەر هەموو زانستە زۆرەى کە هەیبوو خزمەتیکى زۆرى مۆسلمانان و ئایینی نێسلاى کردووه، کورەیکە (عەلى) کە له سالی (1380ک/ 1960ز) مردوو، کورێ دووهمى (شیخ عمر) زانایەکی بەتوانا و بە بەرهم بووه، کورێ سیهى (مەلا محمد) مامۆستایەکی بەتوانا و ریزلێگراو بووه، پەرتوکی (منازل السائرین للهروری) له لایەن (ئەحمەد کورێ بایزید القلاسیدی) نوێراوتەوه، له مامۆستا و زانا ناودارەکانی مەدرەسەیی بالیسان (زانای ناوداری مەلا عیسی کورێ ئەحمەدی عەباسی بالیسانی) له سالی (1200ک/ 1786ز) کۆچی دواکەردوو، کە قورئانی پێرۆزی رافەکردوو زانا و گەشتیارى ناودار (الکردي تەها بالیسانی) قوتابی بووه، له گرنگترین دەستووسەکانی ئەم مەدرەسەیه کەمەون بڕیتیه له (حاشیه محی الدین) کە بەدەستی (مصطفی کورێ ئەحمەد کورێ ئیبراھیم بالیسانی) له مەدرەسەیی (مەلا عیسی) له سالی (1131ک/ 1718ز) نوێراوتەوه، هەرۆهە پەرتوکی (الفوائد الضیانیة) (عبدالرحمن الجامی) لەبارەى النحو کە له لایەن (عیسی کورێ ئەحمەد بالیسانی) له سالی (1144ک/ 1731ز) نوێراوتەوه، (حداائق الدقائق) له لایەن (عیسی کورێ ئەحمەد) له سالی (1144ک/ 1731ز) نوێراوتەوه، وه (الشیرازی) له لایەن (عبدالعزيز کورێ حامد بالیسانی) له سالی (1171ک/ 1757ز) نوێراوتەوه، (حاشیه اللاری) له لایەن (محمد کورێ محمود کورێ محمد القطیبی) له سالی (1211ک/ 1796ز) نوێراوتەوه، (تہذیب المنطق) له لایەن (ئەحمەد کورێ حسن کورێ عبدالله کورێ ئەبویەکر) له سالی (1323ک/ 1905ز) نوێراوتەوه، (الحواشی الجلالیة) له لایەن (محمد کورێ شیخ عەلى مەریوانی) له بالیسان له سالی (1326ک/ 1908ز) نوێراوتەوه، (حاشیه الوغ بخت علی المسعودی) له لایەن (عبدالله کورێ عبدالعزیز) له سالی (1340ک/ 1921ز) نوێراوتەوه، (حاشیه قول احمد علی الفوائد الفناریة) له لایەن (کورێ ئەبویەکر کورێ عومەر) نوێراوتەوه، سألەیکە دیارنیه (بلال برادوستی، مدارس العلمیه، ص 33؛ شوان محەدەمین، مراکز الثقافیة، ص 282 - 283) بالیسان دوو حوجرە هەبوو، ژمارەى فەقیهەکانی (بالیسانی میر مەحمەدی) کە مەدرەسە لە لایەن (مەلا شیخ عومەری بالیسانی) و (مەلا شیخ تەها) بەرێوەدەبرا (20) فەقی بوو، هەرچی حوجرەى (بالیسانی میر وسوی) کە لە لایەن (مەلا مصطفی فاضل) بەرێوەدەبرا (12) فەقی هەبوو (طاهر احمد، میژووی کۆیە، ب 1، لا 177)، مەدرەسەى بالیسان بەکیکبوو لە شوێنانەى کە ئیجازەى مەلایەتى لێ دەدرا (محمد علیاومی، ژبانی فەقیانی، لا 101)، له سالی (1100ک/ 1688ز) (شیخ عیسی گەورە) کە بە (شەمسەدین و بەدرەدین) ناسرا بوو قوتابخانەیکەى گەورەى هەبوو له تەسەوفیش دەستیکى بالای هەبوو، خەلکیکی زۆر بۆ دوعا و نەخۆشی

پرووی تێدهکرد ئه‌ویش دوعای بۆ ده‌کردن خوای گه‌وره‌ دو‌عاکانی قه‌بوول ده‌کرد، بۆیه‌ ناوبانگی ده‌کرد، له‌ حو‌جره‌که‌ی به‌سه‌دان فه‌قی له‌ ناوچه‌ جیاوا‌زمه‌کانی کوردستان به‌تا‌بییه‌ت له‌ پ‌و‌ژه‌ه‌لات و باکو‌ری کوردستان ماده‌ زانسته‌ و شه‌ر عیان ده‌خو‌یند، زانایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌کو (مه‌لا مسته‌فا) ناسراو به‌ (تاج‌ العله‌اء) له‌و حو‌جره‌یه‌ بووه‌ مامۆسته‌ای (مه‌ولانا خالده‌ نه‌قشه‌بهن‌دی) بووه‌، هه‌روه‌ک (مامۆسته‌ مه‌لا عبده‌لکریمی موده‌ریس) له‌ په‌رتووکی (زانایان) ده‌لێت: له‌ سه‌ده‌ی (13ک) کۆچی دوا‌یکردووه‌ (شه‌یخ ئه‌براهیم باله‌یسانی، میژووی بنه‌مه‌له‌، لا 18 – 19).

مه‌درسه‌ی باله‌یسان: په‌راسته‌ی قوتابخانه‌یه‌کی ئابینی ئاوهدان بوو، مه‌لێه‌ندیکی گه‌وره‌ی خو‌یندن بوو، مه‌لاه‌یه‌ چاکه‌مه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م وانه‌یان له‌ خو‌یندووه‌ و ئیجازه‌یان له‌ وه‌رگرتووه‌ نموونه‌ی ئه‌م مامۆسته‌یا‌نه‌: شه‌یخ مصطفی نه‌قشه‌بهن‌دی، مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئاشو‌وکانی، مه‌لا په‌شه‌یدی موکریان، مه‌لا ئه‌حمه‌دی توتهمه‌ی، مه‌لا ئه‌براهیمی دۆره‌ به‌که‌ره‌ی، مه‌لا صادقی ماویلی، مه‌لا عبده‌لقادری کانی ده‌ربهن‌دی، شه‌یخ عبده‌لکریمی ئۆمه‌راوه‌، مه‌لا فتح‌ الله‌ هه‌رتله‌ی، مه‌لا محمه‌دی مه‌خموری، مه‌لا ئه‌حمه‌د خدر وه‌رتی، مه‌لا عبده‌الله‌ ی سکه‌تانی، مه‌لا عومه‌ری ته‌رجانی، مه‌لا ئه‌براهیمی خه‌تی، مه‌لا ئه‌بو‌به‌کری کۆبی، شه‌یخ عه‌لی کو‌ری، شه‌یخ عومه‌ری کو‌ری، شه‌یخ محمه‌دی کو‌ری، مه‌لا عوسمانی دۆله‌زی (صالح شه‌یخو‌ الهه‌سنیانی، عله‌ماء الک‌رد، ص217؛ تاهیر به‌حرکه‌یی، میژووی زانایانی کورد، لا 31 – 32).

پێنجه‌م: مه‌درسه‌ی شه‌قلاوه‌:

شه‌قلاوه‌ شو‌نینه‌کی کۆنه‌ له‌ ناوچه‌ی هه‌ولێر، ئه‌سته‌ ناوهندی قه‌زایه‌که‌ به‌ناوی قه‌زای شه‌قلاوه‌، هه‌ر له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچی ژبانی زانسته‌ تێدا ده‌رکه‌وتووه‌، ژماره‌یه‌ک په‌رتوک و ده‌ست نوس له‌و مه‌درسه‌یه‌ نوسراون که‌ نه‌مه‌ژکه‌ له‌ به‌رده‌سته‌مان له‌و په‌رتووکانه‌ (که‌تاب فی‌ الفقه) به‌ده‌ستی (عبده‌لرحمن کو‌ری الیاس کو‌ری عمر شاوی) له‌ سالی (933ک/ 1526ز) نوسراوه‌، ده‌ست نوسی (شاعر او‌غلی) له‌ سالی (973ک/ 1565ز) له‌ شه‌قلاوه‌ نوسراوه‌، (شرح‌ العقائد‌ النصفیه) له‌ سالی (982ک/ 1574ز)، (که‌تاب مغنی‌ المحتاج) له‌ سالی (1057ک/ 1647ز)، (حاشیه‌ مه‌جد کو‌ری حسین‌ الحریری) له‌ سالی (1259ک/ 1843ز)، (رسالة‌ فی‌ الاستعاره) به‌ده‌ستی (ئه‌براهیم کو‌ری سید ئه‌سماعیل) له‌ سالی (1290ک/ 1873ز) نوسراوه‌، (تشریح‌ الافلاک) له‌ سالی (1342ک/ 1923ز)، (الربع‌ المجیب) له‌ سالی (1353ک/ 1934ز)، (الرساله‌ الحسنیه‌ فی‌ عمل‌ الربع‌ المجیب) (مه‌لا گچکه‌) به‌ده‌ستی (ئه‌حمه‌د باله‌یسانی) له‌ سالی (1355ک/ 1936ز) نوسراوه‌، له‌و مه‌درسه‌یه‌ قوتابه‌کی زۆر خو‌یندیان تێدا کردووه‌، زانای ناودار (مه‌لا ئه‌براهیم دۆله‌به‌که‌ری) (ماوه‌ی ژبانی 1312- 1385ک/ 1895- 1965ز) وانه‌ی تێدا وتوته‌وه‌، په‌رتووکی (مختصر‌ ابواب‌ تکه‌مه‌ التصریف) ی (ئه‌براهیم الشه‌رانی)، له‌ مه‌درسه‌ی شه‌قلاوه‌ له‌لایه‌ن (ئه‌براهیم سید ئه‌سماعیل) نوسراوته‌وه‌ سالی نوسینی دیار نه‌یه‌، له‌ به‌ناوبانگه‌ترین زانای شه‌قلاوه‌ (زانا مه‌جد بن‌ ابی بکر الشقلاوی) له‌سالی (1189ک/ 1774ز) مردووه‌، چۆنه‌ (دیمه‌شق)، وانه‌ی له‌ مه‌درسه‌مه‌کانی ئه‌م شه‌اره‌ وتوته‌وه‌، له‌ مه‌درسه‌ی شه‌قلاوه‌ هه‌ریه‌ک له‌ (مه‌لا ته‌ها و مه‌لا صادق) وانه‌یان وتوته‌وه‌ ژماره‌یه‌ک قوتابی زۆریان هه‌بووه‌ (زه‌بیر بلال، عله‌ماء و‌المدراس، ص24) له‌ سه‌رده‌می (شه‌یخ مه‌لا ته‌ها) مه‌درسه‌ی شه‌قلاوه‌ (30) فه‌قیی هه‌بووه‌ (عماد‌ عبده‌لسلام، مراکز‌ الثقافیه‌، ص 100 – 101) په‌کێکبوو له‌و

مدرسه‌سره‌ی نیجازه‌ی مه‌لایمتی لای دهره (طاهر احمد، میژووی کویه، ب 1، لا 178).

شه‌شه‌م: مدرسه‌ی گراو:

(گراو) گوندیکه کونه ده‌کویه نوان هه‌ولیر و مصیف صلاح الدین (پیرمام)، به‌وه ناسراوه که مرکز ی فله‌کی تیدابووه، رۆژمیریکی تاییه‌تی هه‌بووه به‌رۆژمیری گراو ناسراوه، گرنگترین ئه‌ی زانایانه‌ی وانه‌یان تیدا وتوته‌وه بریتی بوون له (الشیخ المجدد خال النقشبندی) و (مه‌لا عبدالله ی گراو) و (مه‌لا عبدالرحمن کوری مه‌لا رسول ال الواعظی گراو) (1306 – 1403 ک / 1886 – 1982 ز) که وانه‌ی له چن‌دین مدرسه‌ی هه‌ولیر وتوته‌وه، گرنگترین ده‌ست نووس و پهرتوکی زانستی ئه‌م مدرسه‌یه بریتی یه له (قول احمد) به‌ده‌ستی (عبدالرحمن کرکوکي) له سالی (1217 ک / 1802 ز) نو‌سراوته‌وه، (عصام الدین) به‌ده‌ستی (ابن عبدالله افندی بن علی) ناسراو به (بوولسوی) له سالی (1228 ک / 1813 ز) نو‌سراوه (زبیر بلال، علماء والمدارس، ص 24).

حه‌وته‌م: مدرسه‌ی بیتواته:

(بیتواته) گوندیکه له ناوچه‌ی خوښناووه‌ی سه‌ر به‌ قه‌زای رانه‌یه له پارێزگای سلیمانی، چن‌دین نه‌وه له زانایانی ئایینی نیجازه‌یان له‌ی مدرسه‌یه‌یه‌وه و گرنگ‌تووه، له‌ی زانایانه (مه‌لا داود کوری عبدالله حسین بیتواته‌یی) یه له سده‌ی (13 ک / 19 ز) که (112) سال زۆریه‌ی ته‌مه‌نی ژبان له وانه وتنه‌وه به‌سه‌ر برد، ته‌نه‌نه‌ت پهرتوکی به‌ده‌ستی خۆی نو‌سیوته‌وه، له ته‌مه‌نی (82) سالی قورنای پیرۆزی نو‌سیوووه چن‌د کوریکه هه‌بووه له‌وانه (شیخ محمد کوری مه‌لا داود، فه‌قی محمد) به‌شایه‌تی (فه‌قی ئیسماعیل کوری مه‌لا ئه‌حمده فه‌قی حسین سه‌کری) که مو‌لک و مالی بو (شیخ نه‌بی ماویلی) بیت، له‌م خیزانه چن‌دین زانای ناودار ده‌رکه‌وتون که چوونه‌ته ناوچه و شوینی دیکه رۆل‌یان هه‌بوو له‌بلاوکرده‌وه‌ی زانست ته‌نه‌نه‌ت به‌شیکیان به‌ره‌می ناوداریان هه‌یه، ژماریه‌کی زۆری فه‌قی و قوتابی له‌لایه‌ن خویندوو‌یانه و پێگه‌ش‌تون، له‌وانه (مه‌لا محمد ئه‌مین) که له سالی (1381 ک / 1961 ز) کۆچی دواکردووه، به‌ره‌می زۆری له‌ بواری علمی کلام و العقائد و الفقه و بابیه‌تی رتکرده‌وه (الرودود) هه‌یه. له گرنگترین ده‌ست نو‌سه‌کانی ئه‌م مدرسه‌یه بریتیه له (شرح لرسالة طاشکبری زاده) له زانستی نه‌ده‌ب و گفتوگۆی حه‌قیقی، پهرتوکی (الگلنبوی) له ئادابی گه‌ران له‌لایه‌ن (معروف مه‌رگه‌ی) له سالی (1319 ک / 1901 ز) نو‌سراوته‌وه، پهرتوکی (الوصیه) له‌لایه‌ن (شیخ علی) له سالی (1313 ک / 1895 ز) نو‌سراوته‌وه، هه‌روه‌ها (مه‌لا محمد ئه‌مین کوری مه‌لا شیخ محمد کوری مه‌لا شیخ داود) له‌سالی (1359 ک / 1940 ز) کۆچی دواکردووه یه‌کی‌بووه له زانا ناودار مکان، (مه‌لا عبدالله کوری مه‌لا محمد ئه‌مین) که له سالی (1381 ک / 1961 ز) کۆچی دواکردووه ئه‌مه‌یان پهرتوکی نو‌سراوی له‌ بواری بابیه‌تی فکری هه‌یه و هه‌و پهرتوکی (المنحة الوهبية شرح الارادة الجزئية لمولانا خالد) هه‌ر یه‌کێک له‌م زانایانه چن‌دان قوتابیان هه‌بووه (محمد القرداغی، کنوز الکرد، ج 1، ص 267)، هه‌روه‌ها له‌کاتی (مه‌لا نه‌بی) مدرسه‌ی بیتواته (15) فه‌قی هه‌بووه (طاهر احمد حویزی، میژووی کویه، ب 1، لا 177)، میرانی پشت‌گه‌لی هۆزی خوښناو (میرانی عبدالقادر به‌گ، حاجی میرانی خدر به‌گ، میرانی ئه‌حمده به‌گی بیتواته، میرانی ره‌شید به‌گی بیتواته، میرانی ئه‌نوه به‌گی بیتواته) خه‌رجی حوجره و مزگه‌وت و مدرسه‌یان دا‌بین کردووه.

ههشتهم: مەدرەسەى خەتئى:

گوندی (خەتئى) گوندیکە لە ناحیەى خوشناو لە نیوان (شەقلاو و حەریر) لە قەزای شەقلاو، بۆه ناسراوە کە چەندین زانای ناودار لەم مەدرەسەى پێگەشتون، لەوانە (مەلا محەد خەتئى) بە (شیخی زانایان) ناوی دەهێنن لە گەورەترین زانایانى عێراق بۆه، ھەرۆھە کورەمەى (عبدالله) و برازاكەى (عبدالفتاح كورى مەلا محمود) و (بهاءالدین كورى ئەحمەد كورى عبدالله خەتئى) و (ابراھیم كورى عبدالله خەتئى) و چەندانی دیکە لە زانایانى ناودارى ئەم مەدرەسەى، لەم مەدرەسەى چەند پەرتووکیك نوسراوە لەوانە (فرائض المنهج) و (التعليقات النفسية) لە نادابى گەران و گفتوگۆکردن لەلایەن (عبدالرحمن البنجوينى- پینجوينى) نوسراوە، دانەپەکی لە گوندی (خەتئى) سەر بە قەزای شەقلاو لە سالى (1344ک / 1925ز) لى نوسراوەتەر (عماد عبدالسلام، علماء و مدارس، ص24).

نۆیەم: مەدرەسەى ایران (ھیران):

گوندیکە لە ناوچەى خوشناوتەى لە پارێزگای ھەولێر، مەدرەسەىكی ئابنئى لیبو لەلایەن (كاك مستەفا) دروست کرابوو چەندان مامۆستای ئابنئى ئیجازیان لى وەرگرتو، بەکێکبوو لە ناودارترین مەلەبەندى تەریقەتى قادری ناوچەکە، دەست نووسنیکى زانا (محەد بن یحیی الدمشقى) لەبارەى تەسەووف بەناوی (العرفان لاهل الايمان) لیبوو کە (مەلا ئەحمەد ھیرانى) لە (مەدرەسەى كاك مصطفى) لە سالى (1130ک / 1717ز) دانەپەکی نووسبووەتەر، لە دەستتووسەکانى نیوێ یەكەمەى سەدەى چوارەھەم کەھى زانایان (مەلا ئەحمەدى ماویلێ) و کورەمەى (مەلا ئەحمەد) ن لەبارەى مەنتەقە ناوی یەكێك لە مامۆستاكانى لەسەر نوسراوە، ھەر لەم مەدرەسەى پەرتوکی (العقائد النفسية) و (الرسالة الشمسية) لە سالى (1293ک / 1876ز) لەلایەن (ئەحمەد كورى حسن) نوسراوەتەر (زبیر بلال، علماء والمدارس، ص24) ئەم مەدرەسەى لە سەردەمى (مامۆستا مەلا ئیسماعیل ماویلێ) (12) فەقیی ھەبوو (محەد القرداغى، كنوز الكرد، ج2، ص171).

دەیمەم: مەدرەسەى كونەفلوسە:

چالاکى زانستى ئەم مەدرەسەى دەگەرێتەر بۆ سەدەى سێز دەیمەمى كۆچى بەتایبەت دواى نیشەجێبوونی بنەمالەپەکی ئابنئى و زانستى گوندی بێتواتە بۆ گوندی (كونەفلوسە) لە گرنەترین زانا و مامۆستاكانى ئەم مەدرەسەى (مەلا شێخ محەد كورى مەلا داود كورى مەلا عبدالله) و کورەكانى (ئەسەد) و (مەلا محەد ئەمین) (عماد عبدالسلام، مراكز ثقافية، ص 141 – 142) (مامۆستا مەلا محەمەد ئەمین) بۆ ماوێەكى زۆر پێش نوێژ و تەدریسی لە (مەزگەوتى حاجى عبدالقادر دباغ) لە شارى (ھەولێر) کردوو (عبدالله فرھادى، اکیل والمحاسن، ص419).

یازدەھەم: مەدرەسەى جەلێ:

(جەلێ) گوندیکە دەکەوتەر دایمى چپای ناوگەرد لە باکورى شارى کۆیە لە پارێزگای ھەولێر، چەندان زانای گەورە لەم مەدرەسەى پێگەشتون، پەرتووکی گرنەگان نووسبوو، لە سەدەى (12 – 13ک / 18 – 19ز) ناوبانگێكى زۆرى ھەبوو کە یەكێك بوو لە مەلەبەندە گرنەگانى زانست و رۆشنیرى، لە

ناودارترین زانای ئهم مەدرەسەییە بریتی بوون له (مەلا عبدالله کوری مەلا محەد) له سالانی (1116ک-؟ / 1704 ز-؟)، کورەمەکی (مەلا عبدالرحمن کاکێ جەلی) (1217ک/1802ز) که خاوەنی چەندین بەرھەمە له بوواری تەفسیر و فقه و عمقیدە و زمانەوانی و ئەنداز یاری و...، لەو پەرتوکانی که له (مەدرەسەیی جەلی) نوسیویەتی بریتییە لە (تحفة الطلاب فی حل خلاصه الحساب) لەسالی (1186ک/1772ز)، (شیخ عبدالله کوری مەلا عبدالرحمن) له سالی (1246ک/1830ز) کۆچی دوایکردووه، شاعیریکی ناسراو بووه، چەند بەرھەمەکی ھەیە لەوانە (حاشیە علی السیرە الحلبیە)، و (حاشیە علی القسطلانی شرح البخاری) و چەندانی دیکە، کورەمەکی (مەلا ئەسعد) له سالی (1289ک/1872ز) کۆچی دوایکردووه، بە گەشتکردن بەرمو و لاتێ (شام و حجاز) و وانه و تەنمۆ ناسراوه، (مەلا عبدالله کوری مەلا ئەسعد) له سالی (1325ک/1907ز) کۆچی دوایکردووه له چەندین مەدرەسە و ناوچەیی جیاواز وانی و تۆمەتو، (مەلا محەد کوری مەلا ئەسعد) له نیوان سالانی (1293 – 1362ک/1876 – 1942ز) ژیاوه، چەندین بەرھەمی بەزمانی کوردی و عەرەبی له بواری زانستی کەلام و فەلسەفەیی ئیسلامی و بابەتی دیکە ھەیە، لەوانە (المصقول فی الاصول) و (الاله والطبیعة والعقل والنسبة) و (المشاهد علی الطراز المقاصد) و (خراب العالم) چەند بابەتیکن باس له بیروبۆچونی نوێ لەبارەیی بابەتەکان دەکات (عماد عبدالسلام، مراکز ثقافیه، ص 60 – 61)، گرنگترین دەست نوسەکانی ئهم مەدرەسەییە (حاشیە العبادی علی شرح هداية الحكمه) به دەستی (خالد کوری حسین) له سالی (1210ک/1795ز) له شاری (کۆبە) له (مەدرەسەیی مەولانا عبدالرحمن) نوسیووەتو، پەرتوکی (التعلیقات الحکیمیة علی حاشیة شرح المطول) له البلاغی (حبيب الله مرزا جان) له سالی (994ک/1585ز) کۆچی دوایکردووه، (ابراھیم) که ئهو پەرتوکی نوسیووەتو ئهومان پێدەلنیت دانەمەک لەم پەرتوکی له (مەدرەسەیی مەولانا عبدالرحمن جەلی) یه له سالی (1215ک/1800ز)، (حاشیە علی اللاری) به دەستی (فیج الله کوری یوسف کوری حاجی ئیبراھیم کوری حاجی ئاغا کوری میر عمر دزە) له سالی (1217ک/1802ز) نوسراوه، (حاشیە محەد حسین الحریری علی عصام الدین) به دەستی (حسن کوری سلیمان) له سالی (1268ک/1851ز) نوسراوه، (سعدالدین) بەدەستی (رەسول کوری عزیز کوری محەد کوری مەلا غزای)، ئهم مەدرەسەییە لەلایەن (عبدالرحمن بابانی) نوسراوه، بۆیه لەو سەردەمە دەیانوت (زانکۆییکی زانستی کۆنە له کۆیسنجق)، که ھەریک له (زانا محەد ئەفەندی بن عبدالله الجلی) (1298-1361ک/1880 – 1943ز) سەرۆکی زانیان، خاوەنی چەندین پەرتوک و بەرھەمە، (میر عبدالرحمن بابان) میری میرنشینی بابان زۆر گرنگی بهو مەدرەسەییە داوه، دەست نوسی (صحیح البخاری) و موقی کردۆتە ئهم خێزانە له کۆیسنجق (عماد عبدالسلام، مراکز ثقافیه، ص 91).

دوازدەھەم: مەدرەسەیی ماوەران:

(ماوەران) گوندیکی نزیکێ شەقلاویە له پارێزگای ھەولێر، بەھۆی بنەمەلەیی ھەیدەری لەو چوار سەدەییە ناوبانگیکی زۆری ھەبوو، بنەمەلەیی ھەیدەری یەکیکن له بنەمەلە زانستییەکانی عێراق، (زانای ناودار ھیدری گەورە کوری ئەحمەد کوری ھەیدەری یەکمەم) بەدامەزرێنەری مەدرەسەیی ماوەران دادەنریت که له نیووی کۆتای سەدەیی (10ک / 16ز) ناوبانگی به شوێنان بڵاویووه، بۆیه له (خلخال و خوراسان و عەجەم و داغستان) پەيوەندیان به زانیانی ھەیدەری کردووه، زانیانی ھەیدەری رۆلێکی گرنگیان لەبواری تەدریس و دانانی پەرتوک ھەبوو، زانیانی ھەیدەری رۆشنیری بەتوانای سەردەمی خۆیان بوون، زیاتر گرنگیان به (علم الحكمه و الکلام و المنطق) دەدا که چەندان بەرھەمی نوسراویان لەو

بواره ههیه، ئیجاز میان داوخته چهندین زانا، بهشیکێ گرنکی ئیجازه ی عێراق بوون (مهیدی قادر، التعلیم فی جنوب کردستان، ص71).

سێزددههم: مهردمهسی میرۆستهمه:

(میرۆستهمه) گوندیکه نزیکه له قهزای شه قلاوه له پارێزگای ههولێر، ناسناوی ئهم مهردمهسیه دهگهڕێتهوه بۆ (مهلا ئهیبهکری میرۆستهمهیی) زانای ناودار، (زانای ناودار ئهیبهکری میرۆستهمهیی) لهسالی (1247ک/1831ز) یهکێکه لهو زانیانهی که (ابراهیم فصیح حیدری) بهمشینویه بایسی دهکات "یهکێکه لهو زانیانهی که دهڕیایهکه له زانست" نووسینی گرنکی لهبارهی (علم المنطق و البلاغه و البيان و الوضع) ههیه، بهشیک لهو پهڕتووکانه ی بوونه مهنههج بۆ قوتابیانی مهردمهسکانی عێراق، وانه وتنهوه لهو مهردمهسیه چهندین نهوه بهردهوام بووه، (شیخ عبدالله المحمودی بن خضر) له دهست نویسی (بیان البيان) (عبدالله کوری عمر کوری رهسول سورچی) که نویسیویهتیوه، له پهراویزمهکیدا نویسیویهتی "له خزمهت مهلا حسینی ههڕکی دانیشتیوی گوندی (میرزا رۆسته) له سالی (1324ک/1906ز) نویسیوه، دهستنویس لهبارهی (الاستعاره و الوضع) له لایهن (حمزه کوری عزیز کوری محمد) له گوندی (میرزا رۆسته) له سالی (1323ک / 1905ز) نوسراوتهوه (زبیر بلال، علماء والمدارس، ص24).

سێزددههم: مهردمهسی بهرکه:

یهکێکه له حوهرهکانی خوشناوتهی، چهندین زانا لهم حوهریه وانهیان وتوه، گرنکترین زاناکانی ئهم گونده بریتین له:

1. محمد البرکی:

ناوی تهواوی (محمد کوری خان ئهممه البرکی) یه، یهکێکه بووه له زاناکانی گوندی بهرکه له چهندین دهستنویس ناوی دێت

2. أحمد البرکی: هیچ زانیاریمان لهبارهی ئهو زانیایه دهست نهکوت، تهنها ئهوهنده نهیت که له دهستنویسێک ناوی هاتوه (چهند دهستنویسێکی زانیانی گوندی بهرکه).

کوتایی

لهم لیکۆلینهوهیهدا تیشکیکمان خستۆته سهڕ مێژووی حوهره لهناوچهی خوشناوتهی، که شتێوازی خویندن لهم ناوچهیه چۆن بووه ؟ حوهرهکان ببوونه برهڕه ی پشتی زانست و فێرکردن، فهقی له تهمنه شمش سالییه واته بهجیووی دهخرايه بهر خویندن سهڕمهتا قورئانی پیرۆزی دهخویند کاتێک دهگهڕشته قوناغهکانی دیکه زانسته شهڕعی و عهقلیهکانی دهخویند، فهقی بۆ ئهوهی مۆلتهی زانستی وهرگریت چهندین گوند و شار دهگهڕا له لای چهندین مهلا و زانا دهخویند دوا وهرگرنتی مۆلتهی زانستیش له گوندێک دهبووه پیش نوێژ و وتارخوین دواتر زۆرجار مهردمهسیهکی له مزگهوتهکهی دهکردوه، خهڵکیکی زۆری دهولهمهند هاوکاری ماددی و مهعنهوی حوهر میان دهکرد وکو (حاجی حوسین له گوندی بهرکه،

حاجی بديعی چيوه له گوندي چيوه‌ی خواروو، ميرانی ناوړمحممان بهگي سپساوه له گوندي سپساوه، ميرانی ئهنومر بهگي بښتواته له گوندي بښتواته، ميرانی بايز بهگ و ميرانی قادر بهگ و ميرانی صديق بهگ له شه‌قلاوه، ميرانی صالح بهگي خوران و ميرانی کهریم بهگي خوران له گوندي خوران، همه ناغا له گوندي دمراش، کهریم بهگي باليسان، ميرانی رمشيد بهگي باليسان، ميرانی ئهنومر بهگي باليسان، سه‌رووی هممووان کوڅا محمدي زياره‌تی، بويه پښگهياندي زانابه‌کی ئايني له کوردستان ماندووبوون و خه‌رجيه‌کی زوری دهويست.

ليستی سه‌رچاوه‌کان

مصادر العربية

1. البرادوستی، بلال ملو برخال، (2018)، المدارس العلمية و دورها في اعداد العلماء والدعاة في اربيل، اربيل.
2. اسماعيل، زبير بلال، (1978)، علماء والمدارس في اربيل، الموصل، مطبعة زهراء.
3. الهسنياني، صالح شيخو، (2012)، علماء الكورد و كوردستان من القرن الاول الهجري للاسلام الى وفيات سنة 14 هـ - 1980م ق (1 - 14 هـ / 7 - 20م)، دهوك، منتدى اقرا الثقافة.
4. المدرس، عبدالکريم، (1983)، علماؤنا في خدمة العلم والدين، بغداد، دار الحرية.
5. عبدالسلام، عماد، (2011)، مراكز ثقافية المغمورة في كردستان، اربيل، دار مكریان.
6. البروراري، محمد زكي ملا حسين، (2013)، الحالة العلمية و دورها المساجد المدرسية في كوردستان العراق، بينگول.
7. القرمداغي، محمد علي، (2013)، كنوز الكرد في خزائن دار المخطوطات العراقية، بغداد.
8. قادر، مهدي محمد، اربيل، التعليم في جنوب كوردستان في العهد العثماني الاخير 1869 - 1918، اربيل.

ژيډهرمه‌کان به زمانی کوردی:

1. باليسانی، شيخ نبيراهيم، ميژووی شيخانی باليسان، (ب.ش.س).
2. طاهر احمد حويزی، ميژووی کويه.
3. ناودملی، فاخر عالی خان، (2012)، رۆلی زانایانی ئايني له ژيانی سیاسی هه‌وليردا 1945 - 1975ز، هه‌ولير.
4. عه‌لياوهمی، محممه‌د، (2018)، ژيانی فه‌قييابه‌تی له کوردستان دا له سه‌ده‌ی (13) و (14) کۆچی دا، و: عه‌بدوڵلا عه‌لياوهمی، هه‌ولير.
5. هه‌رتهمی، مهربوان حاجی مامۆ، (2021)، ژباننامه‌ی زانایانی گوندي هه‌رتهم له‌نيوان سالا‌نی (1835 - 2021ز).

گوفاره زانستیهکان:

1. خوشناو، شوان محمد امین ، (2007)، مراکز ثقافیه فی منطقه (خوشناو) خلال القرون المتاخره، گوفاری میژوو، ژماره: 7، ههولیر.

وئب سابتی ئهنتهرنیت:

- 1- تاوگۆزی، سالار ، میژوو حوچرهی نهیری له کوردستان و منههجي خویندن تیپاندا، وهرزنامهی ئایینناسی، <https://www.centerfs.org/history-of-traditional-classrooms-in-kurdistan-and-their-curriculum>

چاپیکهوتنهکان:

- 1- نهفهندی، محمد زویری.
2. طیار، هیرش خوشناو 20 - 4 - 2023.

Serçawekan / Referances

Be Zimanî Erebi

1. Bilal Melo Berxalî, (2018). el Biradostî, *el-Medarisu'l- 'ilmîyetu ve Dewruha fi I'dadi'l-'Ulemai we'd-Duati fi Erbil*, t.1, Erbil.
2. Zubeyr Bilal İsmail, (1984). *Ulema we Medaris fi Erbil*, Matbaatu Zehra, t.1, Musil.
3. Salih Şeyxo el-Hesnayanî, (2012). *Ulemau'l-Kurd we Kurdistan mine'l-Qerni'l-Ewweli'l-Hicriyyi li'l-İslamî îla wefiyati's-sene 14/h.-1980 m.q (1-14 h./7-20. m.)* Munteda İqra el-Seqafe, Duhok.
4. Abdu'l-Kerim el-Muderris, (1983). *Ulemauna fi Xidmeti'l-'İlmi we'd-Dini*, Daru'l-Huriyyeti, t.1, Bexda.
5. İmad Abdüsselam, *Merakizu Seqafiyyeti'l-Maxmureti fi Kurdistan*.
6. Muhammed Zeki Molla Huseyni'l-Bervarî,(2013). *el Haletu'l-'İlmiyyetu we Devruha el Mesacidu'l- Medresiyyetu fi Kurdistani'l-Iraqi*, Bingol.
7. Muhammed Ali el-Qaradaxi, (2013). *Kunuzu'l- Kurdi fi Xezaîni Dari'l-Maxtutati'l-'Iraqiyyeti*, t.1, Bexdad.
8. Mehdî Muhammed Qadir,(2021). *et-Ta'limu fi Cenubi Kurdistan fi'l-'Ahdi'l-Osmaniyyi'l-aAxiri 1869-1918*, Erbil.

Be Zimanî Kurdî

Ewdeî, F. E. X. (2012). *Rolî Zanayanî Ayînî le Jîyanî Siyasî Hewlêr da 1945-1975*. (Çapa 1em). Hewlêr.

'Elyaweyî, M. (2018). *Jîyanî Feqîyayetî li Kurdistan da le Sedeyî 13em û 14emî Koçî da*. (W: Ebdulla 'Elyaweyî, Çapa 2yem). Hewlêr.

Heretelî, M. M. H. M. (2021). *Jîyannameyî Zanayanî Gundî Heretel le Nêwan Salanî 1835-2021*.

Şêx Îbrahîm Bilyesanî. S. P.

Tahir Ehmed Hewzî, Mêjûyî Koye, Berg 2.

Kovare Zankoyekan

Xoşnaw, Ş. M. E. (2007). Merakiz Seqafiye fî Mintiqet Xoşnaw, Kovarî Mêjû. Jimare 7. Hewlêr.

Tawgozî, S. Mêjûyî Hucreyî Nehrî le Kurdistan û Menhecî Xwendintêyan da, Werznameyî Ayînî. <https://www.centerfs.org/history-of-traditional-classrooms-in-kurdistan-and-their-curriculum/>

Çawpêkewtinekan

Çawpêketin legel Mihemed Zubêrî Efendî

Çawpêketin legel Hêriş Xoşnaw Teyar. 20.04.2023.

Extended Abstract

The Khoshnaw is a prominent and highly respected tribe within Kurdish society, known for its historical significance and cultural influence. Most members of the tribe traditionally resided in Erbil province, while others lived in parts of Sulaimani province, specifically in the Ranya district and the Betwata and Sarwchawa regions. These areas, rich in history and culture, played significant roles in the socio-political and cultural landscape of Kurdistan. The Khoshnaw territory encompassed several notable valleys, including the Betwata Basin, Balisan Valley, Malakan Valley, Goran Valley, Baraka Valley, Mawran Valley, Kore Valley, and Qalasnj Valley, each contributing to the region's vitality.

The history of madrasas in the Khoshnawati area extended back centuries, symbolizing a long-standing tradition of education and intellectual growth. With the arrival and spread of Islam in the region, mosques and madrasas were established in nearly every village and settlement. These institutions became the cornerstone of both religious and intellectual life. Each mosque typically housed a madrasa where both Shari'ah and broader intellectual sciences were taught. The madrasas played a pivotal role in educating thousands of scholars who later ventured beyond Khoshnawati, spreading knowledge and contributing to the academic and cultural development of Kurdistan and Iraq. The unwavering support of the Kurdish people for these institutions, both materially and through human resources, underscored their cultural and spiritual commitment. Endowment lands and gardens, whose profits were allocated to sustain the madrasas and their students, remained a testament to this dedication, and many of these endowments persisted well into modern times.

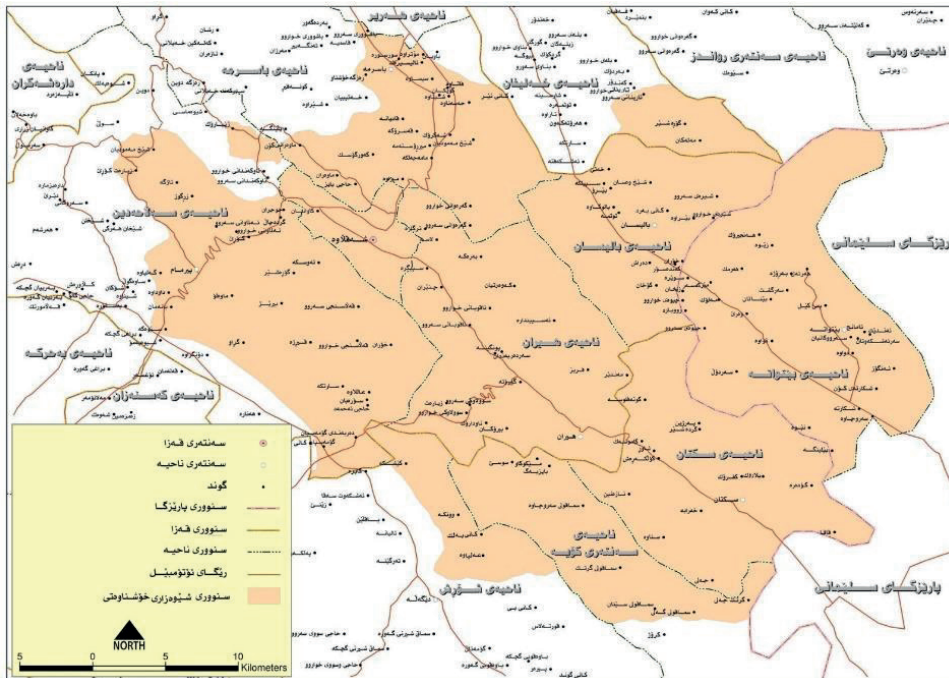
The structure of education in the madrasas followed a defined progression through various stages, including *Sipara*, *Sukhta*, and *Musta'id*. Students underwent rigorous study and training, often traveling to different villages and cities to learn from esteemed scholars and teachers. Upon completing their studies, they participated in elaborate ceremonies to receive their scientific licenses. These events, typically held in the autumn, were major community celebrations that could last up to a week. Villagers suspended their daily work to take part in the festivities, which included the preparation of large quantities of food, theatrical performances—such as the popular play "The Nobleman and the Farmer"—and other forms of entertainment. Wealthy individuals often financed these grand ceremonies, which served not only as an academic milestone but also as a unifying social event for the community.

Once licensed, newly graduated students were provided with letters of recommendation from their teachers, enabling them to take on roles as preachers in various villages. The arrival of a religious teacher in a village was met with enthusiasm and respect. Communities provided the teacher with a house and, if unmarried, often arranged for a spouse. The villagers supported the teacher financially through annual zakat and alms payments and assisted with practical needs, such as gathering firewood, building and maintaining houses, and caring for gardens and livestock. The teacher was held in such high regard that even elders deferred to their wisdom, and they were entrusted with mediating disputes and resolving matters of inheritance, marriage, divorce, and

other social or economic issues. Their advice was rarely questioned, reflecting their pivotal role in community life.

Over time, established teachers often founded their own madrasas, which gained reputations as centers of learning and attracted students from distant regions. These madrasas became hubs of both religious and scientific education, fostering intellectual and cultural growth. Villages hosting such institutions evolved into small but vibrant scientific and religious centers. This tradition not only enriched the local communities but also played a crucial role in the preservation and dissemination of Kurdish religious and cultural identity. The enduring respect for religious teachers and their madrasas across Kurdistan highlighted the community's deep appreciation for education and its role in societal development.

پاشکۆی وینه‌کان

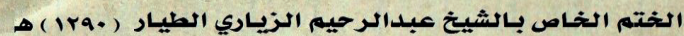

نمخشه‌ی نبداری و جوگرافی هوزی خوشناو

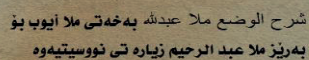
برادر طریقه شیخ احمد است متوفی
 و مؤید باشند کیفیت آمدن لا در جواب مکتوب استاد ملا عبد الرحیم
 و سایر برادران طریقه نوشته ایم خبردار باشند که تقرب تا اهل و عیال داری
 سستی در کار فقر بهم رسانیدن غایت ادب ایت و منصب ارباب و مستحق
 سده راه

مخلص صمیم و شفیق قدیم
 استاد اجل ملا عبد الرحیم لا موكول بهم علیه مردان توحید و یزید
 بیستة سحرید یعنی پیران سلسله عنیه بنماییم که در دنیا و آخرت
 یار و مددکارش باشند بمنه بیشتر این سکین لا محبت ناچیز یار و جو
 بوسیده تبریه برادر طریقه شیخ احمد بر قعه آمده سرور آلفواد فرموده

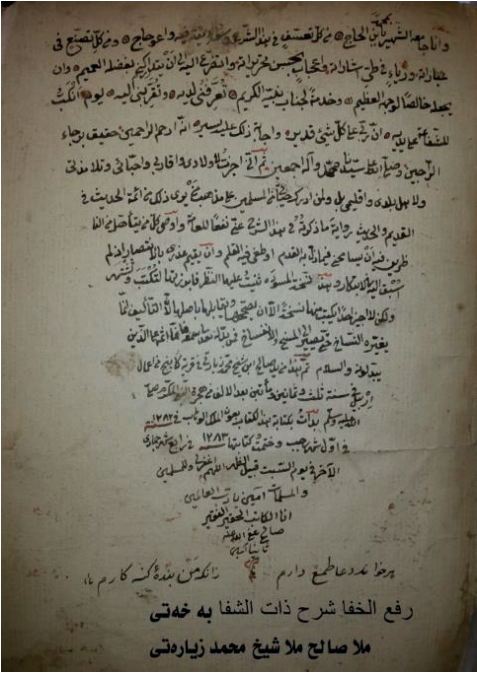
نامه‌ی مولانا خالدی نه‌قشبه‌بندی بو شیخ عبدالرحیم الزیاری ماموستای که به‌نامه‌ی 77 ناسراوه.

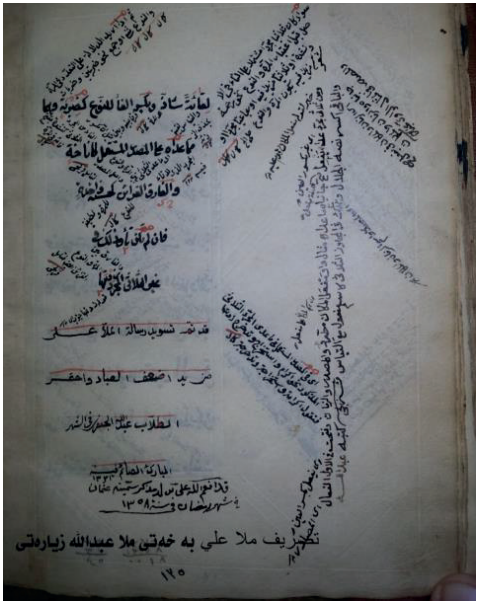
مؤری زانا شیخ عبدالرحیم زیارمتی که تصدیقی فرمانه کانی سولتانی عوسمانی دهکرد له سهنجهقی ههولنر.

شرح الوضع ملا عبدالله به خهتی ملا ئه یوب بو مه لا عبدالرحیم زیارمتی نووسراوه.

رفع الخفا شرح ذات الشفا به خمتی ملا صالح ملا شیخ محمد زیارتی نووسراوه.

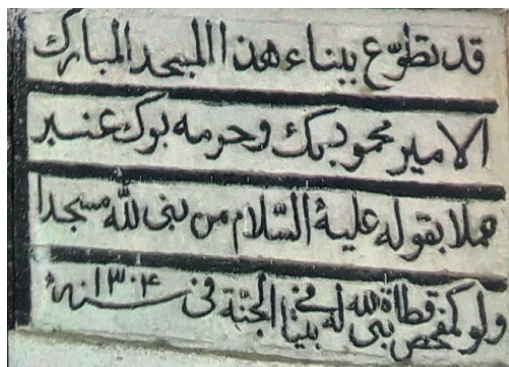
تصریف ملا علی به خمتی مهلا عبدالله زیارتی

للوضع إنما هو على تقدير أن يكون الواضع هو آدم
 أو يكون كل قول واضعاً للغة وأما إذا اعتبر أن
 لكل لغة هو الله سبحانه ويدل عليه الآية الكريم
 وعلم آدم الأسماء كلها فلا حاجة إلى شيء من تلك الأقسام والاعتبارات
 تحت الكتاب المسمر بالوضع للأستاذ الفاضل الملاءمة الشيخ مهدي
 طاب الله طالب محرم صالح ابن عبد الكريم الكوفي لأجل أن النبي
 عبدالله النجاشي في مدرسة عونية عند الأستاذ الفاضل
 الملاءمة في عام الف وثلاثة
 وثلاثة وسبعين من الهجرة
 سنة المرسلين
 صلوات الله
 عليه

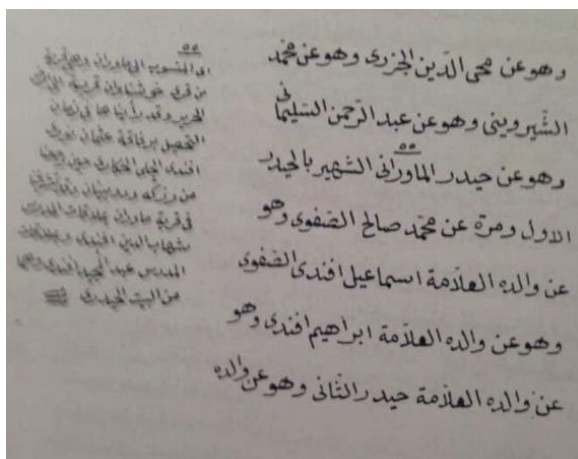
يهرتووكي الوضع مهلا عبدالله شيخ مهودي

عبدالله بن علي عليه السلام
 مع بعض التورث تحفظاً
 أي كما يجوزون منع مقدر
 لا يثبت أحد ولا ينفذ في كجابه
 من أن ما قبله على
 محمد بن أبي بكر
 الحسيني

محمد بن احمد خان بهر مكيي

دروستکردنی مزگهوتی گهوهی شهقلاوه له لایین (میرانی محمود بهگی میر مههمری) و
(بووک عنبری) خیزانی له سالی (1306ک/ 1888ز)

ئىجازە نامەى فەقیهەكى باکورى کوردستان باس له گوندی ماوهرانی خوشناوان و
حوجرمەهەى دەکات